

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De trib[us] angelis susceptis ab abraa[m] ca. Ij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia

dicit. In nouissimis diebus erunt homines sese amantes r̄c. Et tunc implebit qđ dictum est per ezechielē. Fili hoīs voca bestias agri: et exhortare illas dices. Congregamini et venite: eo qđ sacrificium magnū unolovob Hāduca te carnes fortū: et bītē sanguinē decopz. Legiū in vita Clemē excelsor. Cūq; loq; tis qđ abraam aliū habet dñs cū agar: p̄z buit filiū de agar qui trāsist i turbie: et ip̄e dicit̄ est eleſdros a qđ vidit posteriora dei perle duxerit originē, et ait. Vidi posterio ra videntis me. Et appellavit locū putēū yl uentis et vidētis: qđ viderat eā dñs: et quasi reddiderat vītā sūtienti ostēdēdo putēū Adz. huc putēager ostēdēt̄ inter cades et barath. Que cū rediſset peperit filiū: et vocauit eūz bīsmaelē. Abram aut̄ erat. lxxvij, annoz cum natus est hīsmael.

De pacto circūcīsionis et mutatiōe nomi
num abre et sarai. Ca. L.

Oltquā Verono

p naginta et nouē ānoꝝ esse ceperat abram: apparuit ei domīn̄ dīces. Multiplicabo semē tuū: et tu custodies pa- cū mētū. h.s. Circūcīdēt̄ ex vob̄ r̄c. S; qđ pactū exponat nomē ei mutar. Dicebat em̄ abram ex abba et rā: qđ abbarā. et excelsus pa- ter. et addita est l̄fa a, et dīc̄ est abraā: qđ ab- baam: qđ sonat pater multaz: subaudit gen- tiū. Hebrei in dicūt̄ qđ de nomē suo terra grāmaton el̄ram addidit̄ de⁹ abrae: qđ tū so- nata. idioma em̄ eoꝝ ē scribere a: et sonare e, et conuerso, R, at supaddita ē cā euphonie. Et qđ ip̄e circūcīsionis mutatū est nomen ei: cū circūcīdūt̄ impo- nūt̄ hebrei nomina. Hoc qđntū ad inter- volēs itaq; dñs qđ pretationē: nō qđntū si qđā charactere po- ad abram, pulū suū ab alijs dis- cernere: induxit̄ eis circūcīsionē sic. Circūcī- dēt̄ ex vobis om̄ne masculinū: et circūcīdētis carnē p̄strutīve. Infans octo dīc̄ circūcī- dēt̄. sā vernacul̄ qđemptic̄ cui⁹ caro circū- cīla nō fuerit: pibit alia illa de p̄plo suo. Quo cultello fieret nō ē p̄ceptū. Quare aut̄ siebat lapideo post dicem⁹. Horādū qđ seru⁹ p̄mo dīc̄ est a seruādo. Victores em̄ vīctos hos- stes quos ad vitā seruabāt seruos dixerunt. Utēna yo. v̄l vernacul̄ vel venula qđ mutri-

tus est domī Emptici⁹ qđ in p̄pria p̄sona enī- ptus est. Originari⁹ qđ et fūus glebe sc̄z colo- nūs. Dicitq; dñs ad abraā. Nō v̄l r̄vocā- bis v̄pō: et tuā sarai: et sarā. Quidā dicit̄ mi- tationē noīs sare sic factā: qđ cū p̄z p̄ duor. scriberet: mō p̄ vñū: v̄l ecōtra, et erat. Sed cum dicere sarai, i. p̄nceps mea: et qđ vñū gentis: dīcta est sara. id est p̄nceps, absolu- te: quasi omnū gentū p̄nceps futura. Et at- tende qđ qđntū ad nos videāt̄. i. l̄fa subtracta: et nulla addita, sed apud hebreos addit̄ a: et scribi⁹ p̄ e. Quidā: qđ sarath hebraice leprā sonat. errauerūt̄: putātes eā p̄mo leprāmō- cari. Et ait dñs. Et illa dabo tibi filiū: et vo- cabis nomen eius isaae. Cecidit abraā in fa- ciem: et risit p̄ gaudio dīces applāndēdo. P̄n- tas ne cētēnario nascet̄ filiū: et sara non age- naria pariet. Et ait dñs. Sara pariet tibi filiū: et vocabis nomen eīl̄isaac: qđ inter̄p̄ta- tur risus a risu sc̄z patris. Ecce sedo a dño p̄- dīcitur nomē nascituri. Et adhuc de duob̄ legitur hoc in veteri testamento: d̄ samsone sc̄z et losia: et in nono de duob̄ tñm̄: iesu et ios- anne. Et iā multiplicationē hīsmaelis, p̄mis- sit ei dñs. Et cum finitus esset sermo domīni: circūcīdīt̄ se abraā et hīsmaelē et oēm suaꝝ familiā ser̄ masculinī. Abraā tūc erat. xciij annoꝝ, et hīsmael, xiiij.

Dētribus angelis susceptis ab abraam.
Caplī, LI.

P̄paruit domī,

a nus abrae in qualle mābre, Līo- qđ elevasset oculos vidit tres vi- ros: et occurrēt̄ vñū ex eis adorauit. Dicte Joseph̄ tres angelos i specie humana missos ut vñū nūciaret abrae verbū dei de filio suo. et duo subuerterent sodomā. Eusebius vero ait. Primo omnium prophetarū abraevēr- bum dei: cum in figura apparuisset humana vocationē gentium pollicetur. Et sic appa- ruit ei filius quem et adorant̄. Sed quia Anthropomorphite nūc̄ legil̄ pater ap̄- se heretici de iudeis: paruisse in subiecta qđ dicūt̄ deū patrē ha- creatura dīc̄ qđ duo bere corp̄ hominis. angeli apparuerunt cul̄ superiorē p̄tem in designationē duos- rū preconū moysi et helie, quoꝝ alter pri- mum p̄uenit aduentum: alter p̄ueniet sc̄dm̄.

Libri Genesis

Quos rogauit abraā ut dixerteret ad eū: et paulū comedēdo fortareñt. Qui assens serunt. Et estimans abraam p̄cepit sare ut de trib⁹ satis simile faceret sub cinere coes p̄nes. Ip̄e q̄z tuit vitulum de armento optimū: tulitq; buryz et lac: et vitulum assatū: et posuit corā eis. Verissimile ē q̄ p̄us hoīes credidit: quib⁹ hec xenia paraute: p̄ an gelos dei esse cōpro bauit. De cib⁹ quez sumptuē p̄t dici q̄ i masticādo exinanitus sit sicut aq̄ calore ignis: abraam statuit iuxta eos. Sara q̄o erat post ostium tabernaculi. Et dixit angel⁹ Reuertēs vena ad te tpe isto: id ē codē die reuolutio anno: et habebit sara filiū. Quo audito risit sara. Erant enim ambo senes: et desierat sare fieri mulierib⁹. I. menstrua: quib⁹ deficit. Si alter inuenis esset: non esset impossibile ex sene et iuuenie prole fieri. Sz ambo erat pueri etatis. Ad hec etiā ipsa sterilitas erat. Risit q̄ quia dubitauit dicens. Postq; d̄senui et dñs meus retulit est: voluptati operā dabo. Dixitq; dominus ad abraam. Quare risit sara: nū quid quisq; deo est difficile. Negauit sa raserisse perterrita. Ecce qua intentione quisq; riserit dijudicatur potuit qui corda nouit.

De duob⁹ angelis descendeb⁹ in sodomā Caplin. LII.

Inqz surrexis-

c sent illi tres viri direxerūt oclōs p̄tra sodomā: et abraā gradiebāf simul: et dixit dñs. Non potero celare abrae que gesturus sum. Et ait ad illū. Lamor sodomā et gomorre venit ad me. Peccatum cum clamore: est culpa cum libertate: cū sc̄ quis palam et ad libitū suum peccat. Pecca-

tum illoꝝ fuit supbia vīte: et abundantia patiis: ppter quā vīcꝝ ad ignominiosam libidinem pruperunt. Et addidit. Descendā et vīdebo vīru clamorem qui venit ad me opere cōplerentur. Qui omnia nouit: hoc in exemplum nob̄ reliqui. q.d. Mala hominū nō ante credite q̄ p̄beris. Inde ē q̄ index sibi soli crimen notū punire non potest: vnder dīctū est. Nemo te cōdemnabit: nec ego te cōdemnabo. Abraam q̄o memoz loth filij fratris sui: appropinquās ad dominū ait. Hū quid perdes iustum cū impiō. Non est hoc tuum qui iudicas omnē terrā. Si fuerint. l. iusti ibi: nonne parces populo ppter eos. Et ait dñs. Dimittam omni populo ppter eos. Tunc abraā quasi paulatim descendens ait. Si fuerint. clv. Item si. xl. qd si. xxv. Quid si. xx. Quid si decem. Et ait domin⁹. Nō debeo eos ppter decem. Abiit dñs. id est non apparuit postq; cessauit loqui ei: et ille reversus est in locū suum. Venerūtq; illi duo angelii qui fuerant cū domino vīl alij fm quosdam: sodomā vespere sedente loth in foribus ciuitatis: expectante aliquā hospitis aduentum. Qui occurrentis eis adorauit: petens ut dixerterent in domum suā. Quos renitentes compulsi opido. Ingressisq; illis fecit cōsilium: corit azyma et comedetur. Tunc viri ciuitatis a puero vīcꝝ ad senem vallauerūt domum: et dixerūt loth. Educ viros illos huc ut cognoscam eos. Qui ait. Habeo duas filias q̄ nondū cognoverūt virtutēs: abutimini eis ut liberet: m̄m his nūbū malū faciat q̄ ingressi sunt sub vmbra culmīnis mei. Hos em fideliū erat ab omni iniuria hospites suis defendere. Qd aut̄ dicit: perturbatio animi fuit: non p̄illum. Consilium sane est ut faciat quis leuius ne tpe cōmittat graui. Nullo aut̄ modo debet quis leuius facere mortale: ne aliis cōmittat grauius. At illi noluebāt: et vīm faciebāt vehementissime loth. Et ecce angeli introducerunt loth: et clauserūt ostium. Illos q̄o percusserunt cecitate: non priuationē vīlius: sed acrisia quā latine audiētiam dicere possum⁹. Acrisia ē quādō q̄s non omnia sed que est haber agnos oclōs opus qua p̄culiū sūt et non vider: qd magi faciunt incatatioēs cum esset cū eis: nībus. Fit etiā quando quis habet aliquā